

Základní škola Zlín, Okružní 4685, příspěvková organizace

Téma **Rozhovor s pamětníkem**

Pamětník **Dagmar Zámorská**

Délka vybraných scén a 0:03:33 min

VÝSLEDNÝ ČAS

P.Č.	OD	DO	MINUTY	ZAŘ.	SCÉNA - OBSAH
1	0:00:00 —	0:00:14	0:00:14	a	Spojovák 1 Jsme žáci ze Základní školy Zlín, Okružní a v rámci projektu Příběhy našich sousedů jsme měli možnost natočit rozhovor s paní učitelkou Dagmar Zámorskou.
2	0:00:14 —	0:00:26	0:00:12	a	Spojovák 2 Paní Zámorská se narodila v roce 1951 a celé své krásné mládí naplněné sportem prožila ve Frenštátě pod Radhoštěm. Do roku 1968 poklidného města.
3	0:00:26 —	0:00:35	0:00:09	a	Spojovák 3 Frenštát zažil velkou radost, když místní skokan na lyžích - Jiří Raška - vyhrál první zlatou medaili ze zimních olympijských her pro Československo.
4	0:00:35 —	0:00:58	0:00:23	a	Pamětnice 1 My jsme jako Frenštáčani Jirkovi Raškovi strašně moc fandili. No a ve Frenštátě, když se vrátil z té olympiády tak se postavila tribuna. A v podstatě kdo mohl a kdo se vmáčkl na to poměrně velké náměstí. Tak bych řekla, že dvě třetiny Frenštátu byly na tom náměstí a na střechách přilehlých domů.
5	0:00:58 —	0:01:09	0:00:11	a	Spojovák 4 Pak přišel srpen 1968 a okupace naší země okupace armád socialistických zemí. A to nebylo vůbec radostné pro mladou paní Zámorskou a Frenštátské.

6	0:01:09 —	0:01:56	0:00:47	a	Pamětnice 2	Já jsem zrovna tenkrát jako šestnáctiletá holka byla s rodiči a bratrem v jižních Čechách. A bylo asi pět hodin ráno a můj strýc přiletěl, že: "Rusy nás okupují". My jsme říkali - to je nějaká blbost. Vždyť Rusy - to jsou vlastně kamarádi! Bohužel, byl to fakt. Takže jsme prožili prostě šílený strach. Protože jsme měli puštěné pochopitelně rádio, které jsme měli puštěné - tak dlouho - než bylo obsazené sovětskými vojsky. Všude nápisy: "Ivane, běž domů!" Rusy údajně dočasně tady zůstali a zůstali tady dvacet let. A můžu říct, že já jsem to těžko prožívala, protože ve Frenštátě byla velká posádka.
7	0:01:56 —	0:02:15	0:00:19	a	Spojovák 5	V roce 1970 odmaturovala, později studovala vysokou školu se zaměřením na učitelství. A intenzivně se věnovala hraní volejbalu. V Olomouci hrála dokonce pět let nejvyšší soutěž.
8	0:02:15	0:02:23	0:00:08	a	Spojovák 6	Paní Zámorská se vdala, přestěhovala se do tehdejšího Gottwaldova - kde pokračovala v hraní volejbalu. Zde si jí narodily tři děti.
9	0:02:23 —	0:02:31	0:00:08	a	Spojovák 7	V roce 1978 nastoupila do nově vybudované 16. základní školy na Jižních Svazích.
10	0:02:31	0:02:35	0:00:04	a	Spojovák 8	V období komunismu byla práce učitele stále pod tlakem komunistického režimu.
11	0:02:35 —	0:02:52	0:00:17	a	Pamětnice 3	Jednak jsme měli pořád nějaká politická školení. Já jsem třeba byla dvakrát navržena do KSČ. Mně hodně lidí říkalo, že kdybych bývala do toho KSČ vstoupila, tak bych měla jednodušší život. Ale já jsem byla sportovec, já jsem prostě nechtěla do KSČ vstupovat.
12	0:02:52 —	0:02:56	0:00:04	a	Spojovák 9	Naštěstí přišla "sametová" revoluce a konec komunistického režimu.
13	0:02:56 —	0:03:00	0:00:04	a	Spojovák 10	Konečně její milovaný Frenštát opustilo sovětské vojsko.

14	0:03:00 —	0:03:03	0:00:03	a	Spojovák 11	A na závěr paní Zámorská vzkazuje dnešní mladé generaci.
15	0:03:03 —	0:03:18	0:00:15	a	Pamětnice 4	Abyste si vážili demokracie a svobody. A toho, že máte takovou volnost. A nedopustili, abyste se vrátili do dob, které jsem prožívala já... Třeba - sedmdesátá léta...
16	0:03:18 —	0:03:33	0:00:15	a	Spojovák 12	Paní Zámorské moc děkujeme za krásné povídání. A přejeme ji stále velký elán a hodně žáky!

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-